

Brugen af noget saa farligt som dette. Det forekommer mig, at man er kommen for Skade at lave og anvende en Hærlovbestemmelse, som er i Strid med Grundloven. Mener den højtærede Minister og Regeringen, at det lader sig gøre at praktisere dette, saa forekommer det mig, at det er et ret farligt Eksperiment for Samfundet at have et saadant Korps, privat organiseret og i Tjeneste hos visse Folk i Overklassen. Ja, den højtærede Forsvarsminister bestred ganske vist i Dag, at jeg havde Ret til at kalde det Overklassemilitarisme, men jeg vil fremdeles hævde, at det absolut er Overklassemilitarisme og intet andet. Det er ikke Fattigfolk, som have slaaet sig sammen og købt Rekylgæværer, det er Kapitalister, og blandt andet er det en bekendt Højrepolitiker, som staar bag ved det Korps og dirigerer det og har skaffet Pengene til disse Rifler, og det kan ikke bestrides, at et saadant Korps kan være en Fare for Samfundet; der er ingen, der ved, mod hvem de Kuglesprøjter skulle anvendes, det kan lige saa godt blive mod strejkende Skomagere og Sporvejsfunktionærer som mod Tyskere, Fransk mænd eller Englændere, eller hvem der ellers kunde finde paa at anfalde os. Det er ikke saadan, at det Korps altid kan siges at staa under Forsvarsministerens Kommando. En Mængde af dets Øvelser og Samlinger foregaa utvivlsomt, uden at den højtærede Forsvarsminister har Indseende med, hvad der foregaa, og de Folk, der eje Riflerne, de, som have købt disse Kuglesprøjter, maa formentlig ogsaa have Ejendomsretten til dem, og de maa have i deres Magt at lade dem bruge, selv om der ikke er Krig, og vi have i sin Tid hørt en fremragende Militær, Oberst N. P. Jensen, erkende, at Hæren ikke alene skulde bruges mod ydre, men ogsaa mod indre Fjender. Naar Hæren oven i Købet skal bruges mod indre Fjender, synes der mig at være den største Fare for, at et saadant privat Overklasse-Militærkorps ved en eller anden Lejlighed kan blive anvendt mod indre Fjender ganske paa samme Maade, som Tilfældet er ovre i Amerika den ene Gang efter den anden. Derovre anvendes disse private Militærkorps mod Arbejderne, hvis de ikke rette sig efter Arbejdsherrernes Betingelser.

Skal altsaa Rekylkorpset, dannet af Kapitalister og Højrepolitikere, bestaa som en lovhjemlet Fare for Samfundet, betalt og ledet af Overklassen, bliver vel det næste Skridt, at de anskaffe Kanoner og frivil-

lige Artillerikorps og udvikle sig i Smag med den moderne Hærordning. Men skal dette være lovhjemlet, maa Underklassen have Ret til at oprette en lignende Organisation uden den Betingelse, Ministeren stiller. Jeg støtter min Opfattelse paa Hærloven, der siger, at man *kan* indordne sig under Hæren, men naar man kan det, maa man ogsaa kunne lade være, der staar ikke, at man skal det. Jeg tillader mig altsaa igen at fremsætte disse Bemærkninger om denne Sag, som forekommer mig at have nogen Betydning, og spørge den højtærede Minister, om han og hans Regering ville finde det betimeligt eller ville mene, at det er lovligt og tiladeligt, at Arbejderne f. Eks. oprette et Rekylkorps, naar det ikke indordner sig under Hæren. Saadant kan blive fornødent for Arbejderne, forekommer det mig, hvis man skal se den private Militarisme udvikle sig, som har faaet den højtærede Ministers Velsignelse; det kan blive nødvendigt under Hensyn til disse privat dannede kapitalistiske Militærkorps, om hvilke man ikke ved, i hvilket Øjeblik de ville blive anvendt mod de saakaldte indre Fjender, mod dem, der muligvis ere Fjender af den Overklasse, der har organiseret disse Korps.

Zahle: Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre. Først skal jeg henvende mig til den højtærede Landbrugsminister; jeg kan forsikre, at jeg tager ham alvorligt, og at jeg derfor vilde have været ganske sønderknust, hvis de Bebrejdelser, han med saa megen Vægt og Alvor rettede mod mig, havde haft noget virkeligt Grundlag. Det var navnlig, fordi jeg havde været saa skammelig fræk at indbringe her i Tinget lige for Næsen af det ærede Medlem fra Møen (Jessen) et Andragende om Aalekamme. Naar jeg oplyser den højtærede Landbrugsminister om, at jeg har gjort det med det ærede Medlems Villie og Viden efter forudgaaende Aftale med det ærede Medlem, haaber jeg, at den højtærede Landbrugsminister vil tilgive mig, og at han vil kunne forstaa, at jeg til Trods for de vægtige Bebrejdelser, han med saa megen Patos rettede imod mig, ikke er ganske sønderknust, men at jeg tværtimod har haft Fornøjelse af at høre ham tale . . . (*Alfred Christensen:* Det var ogsaa pænt!) . . . Ja, han gjorde det nydeligt, det er en af de bedste Præstationer, den højtærede Landbrugsminister nogen Sinde har ydet her i Tinget.